

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnej 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednolamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 34.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 10 sierpnia 1929 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Obwieszczenia urzędowe.

TARYFA

opłat za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa w obwodach badania Powiatu Katowickiego.

Na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361) o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa, oraz zgodnie z postanowieniami §§ 19—25 dot. rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 31)

ustanawia Wydział Powiatowy w Katowicach

następujące opłaty za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa oraz badanie co do włośni (trychinoskopji) obowiązujące na obszarze Powiatu Katowickiego z wyjątkiem rzeźni publicznych.

I.

A. Za zwyczajne urzędowe badanie od sztuki bez względu na odległość miejsca badania od miejsca zamieszkania organu badania:

1) bydła rogatego ponad 3 miesiące	5,00 zł
2) cielęcica do 3 mies., owcy, kozy	2,50 „
3) sztuki trzody chlewnej łącznie z badaniem co do włośni	4,00 „

4) za samo badanie co do włośni:	
a) całej sztuki trzody chlewnej (świni, knura)	2,00 zł
b) szynki, innego kawałka mięsa lub kawałka słoniny	1,00 „
5) konia, osła, muła lub osłomuła	7,00 „

B. Za badanie (uzupełniające)

zastrzeżone dla lekarzy weterynaryjnych, w wypadkach przekraczających zakres działania oglądaczy, od sztuki:

1) bydła rogatego ponad 3 mies. lub trzody chlewnej	7,00 „
2) cielęcica do 3 mies., owcy, kozy	3,50 „
3) zwrot kosztów podróży:	
a) przy podróżach koleją żelazną według norm przewidzianych dla urzędników państwowych (t. j. zwrot kosztów biletu i ryczałt dojazdowy),	
b) przy podróżach kołowych według urzędowej taryfy miejscowej,	
c) przy użyciu własnego środka przewozowego 70 gr za każdy podwójny kilometr.	
4) Prócz tego, jeżeli czynność przeprowadzenia badania mięsa razem z podróżą trwa więcej niż 6 godzin ½ djety według normy przewidzianej dla urzędnika państwowego VII st. sł.	

II.

Opłaty za badanie według I. A. pobiera się

podwójnie jeżeli posiadacz zwierzęcia rzeźnego żąda badania:

- a) w niedzielę lub ustawowe święto,
- b) w godzinach nocnych t. j. od godziny 20 do godz. 7 w czasie od 1. kwietnia do 30 września — i od godz. 19 do godziny 8 w czasie od 1 października do 31 marca,
- c) jeżeli posiadacz odstąpił od zamiaru wykonania uboju,
- d) jeżeli ubój zwierzęcia zostanie tak opóźniony, że badanie może być wykonane dopiero po upływie 2 lub więcej godzin od umówionego terminu.

Opłatę podwyższa się o 50% jeżeli ubój zwierzęcia opóźni się tak, że badanie wykonać można dopiero po upływie jednej godziny od terminu wyznaczonego przez posiadacza.

III.

Za sprawdzenie urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa na żądanie posiadacza otrzymuje lekarz weterynaryjny wynagrodzenie 7 zł oraz zwrot kosztów podróży według norm przepisanych dla urzędników państwowych.

IV.

Za ponowne badanie otrzymuje państw. lekarz weter. wynagrodzenie w wysokości ustalonej w § 22 rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 31. XII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 31).

V.

Opłaty w wypadkach badania mięsą przez lekarza weter. spowodowanego przez właściciela skutkiem nieprawidłowego rozebrania zwierzęcia albo skutkiem usunięcia pewnych części zabitego zwierzęcia, potrzebnych dla oceny mięsa, lub też na skutek niedozwolonych innych manipulacji oprócz wymienionych w I. A. dla oglądacza wynoszą 7,— zł od sztuki bez względu na gatunek zwierząt, oraz zwrot kosztów podróży według norm przewidzianych dla urzędników państwowych.

VI.

Opłaty wyszczególnione w ust. I. A. i w ust. II oraz w ust. V posiadacz badanego zwierzęcia (mięsa) winien uiścić właściwemu organowi badania za odpowiednim pokwitowaniem bezpośrednio przed badaniem.

VII.

Posiadacz zwierzęcia badanego ponosi również należności wymienione w ust. III i IV, jeżeli sprawdzanie badania względnie ponowne badanie, dokonane na jego żądanie, potwierdziło wynik za-

kwestjonowanego badania lub zakwestjonowanego sprawdzenia.

VIII.

Należności wymienione w ust. I. B., w ust. II, oraz ust. III i IV otrzymuje lekarz weter. z kasy Wydziału Powiatowego, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w ust. VII na podstawie przedłożonego rachunku należności kosztów podróży sporządzonego według dziennika badania.

IX.

Z należności pobranych od posiadaczy zwierząt według I. A. oddają organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa 15% wraz ze sumarycznym wykazem zbadanych zwierząt i pobranych kwot, sporządzonych dokładnie według dziennika badania i kwitarjusza właściwemu Urzędowi Okręgowemu — władza ta przesyła zaś te kwoty po pokwitowaniu w dzienniku badania Wydziałowi Powiatowemu.

Wpłacanie winno być wykonane co miesiąc do 10 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, wpływy te służą na pokrycie należności wymienionych w ust. VIII, kosztów sporządzenia druków, pieczęci, przyborów do badania i innych wydatków związanych z badaniem mięsa.

Katowice, dnia 9 lipca 1929 r.

Wydział Powiatowy:

(—) Dr. Seidler,
(—) Halaczek, (—) Wiechula.
(—) Kudera.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI

L. Ad. 4334/41.

Taryfę niniejszą zatwierdza się.

Katowice, dnia 25 lipca 1929 r.

Wojewoda

(L. S.)

w z.
(—) Żurawski.
Wicewojewoda.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI

Wydział Skarbowy.

L. V. 2460/29.

Katowice, dnia 16 lipca 1929 r.

Wydziałowi Administracyjnemu
w miejscu

zwracając pismo z dnia 11 bm. L. Ad. 3755/13 oznajmia się, że wszelkie podania stowarzyszeń lub związków, których zadanie stanowi wyłącznie wykonywanie kultu religijnego, albo działalność

naukowa, oświatowa lub dobroczynna są wolne od opłaty stemplowej na zasadzie art. 144 pkt. 1) ustawy stemplowej — o ile jednak ich zadaniem jest inna aniżeli wymieniona wyżej działalność i wnoszą podanie o zezwolenie na urządzenie zabawy lub festynu, które można zaliczyć do widowiska lub koncertu publicznego i czysty zysk przeznaczają w całości na cele społeczne, oświatowe lub kulturalne — takie podanie również jest wolne od opłaty stemplowej na zasadzie art. 142 pkt. 22 ustawy stemplowej.

Wyciąg z ksiąg metrykalnych dla całej rodziny, obejmujący kilka faktów urodzin, zaślubin, śmierci, podlega opłacie stemplowej **tyle razy po 1 zł.**, ile odnośny wyciąg stwierdza dat urodzin i t. d.

O ile zatem od wyciągów z ksiąg metrykalnych, zawierającego więcej zaświadczeń — uiszczono opłatę stemplową tylko w kwocie 1 zł ma o tem Starostwo w myśl art. 35 ustawy stemplowej zawiadomić miejscowy urząd Skarbowy celem wymierzenia brakujących opłat.

Naczelnik Wydziału:

w z.

(—) Piotrowski.

WYDZIAŁ POWIATOWY

Katowice.

L. O.—1209.

Katowice, dnia 9 sierpnia 1929 r.

Wszystkim Zarządom gmin

w powiecie

do wiadomości.

Prezes:

w z.

(—) Richter.

STAROSTWO KATOWICE

d. 5. VIII. 1929 r.

L. dz. G.—213/43.

OBWIESZCZENIE

Starostwo w Chrzanowie pismem z dnia 27 lipca 1929 r. L. dz. 499/San. zawiadamia, że w gminie Szczakowa stwierdzono w dwóch wypadkach panującą płonicę, oraz w gminie Jaworzno stwierdzono w dwóch wypadkach panujący dur brzuszny.

Starostwo w Pszczynie pismem z dnia 23 lipca 1929 r. L. dz. G.—1833 zawiadamia, że w miejscowości Jaśkowice ad Orzesze w jednej zagrodzie, w Podlesiu w dwóch zagrodach, oraz w miejscowości Pawłowice w jednej zagrodzie stwierdzono zarazę świń.

Starosta

w z.

(—) Dr. G aw l a s.

STAROSTWO ŚWIĘTOCHŁOWICE

dnia 13. VI. 1929 r.

OBWIESZCZENIE

Zawiadamiam po myśli § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 roku o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, że w zagrodzie Adolfa Kirmesa w Nowym Bytomiu ul. Orzegowska 4 stwierdzono urzędowo zarazę trzody chlewnej.

Starosta

w z.

(—) Korol.

Czy już byłeś na Wystawie w Poznaniu?

K O M U N I K A T Y.

Wszedł z druku Nr. 57 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ z dnia 6 sierpnia 1929 roku, zawierający treść następującą:

Rozporządzenia Rady Ministrów:

Poz. 447 — z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Poz. 448 — z dnia 4 lipca 1929 r. o zaopatrzeniu emerytalnem etatowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki.

Poz. 449 — z dnia 4 lipca 1929 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych.

Rozporządzenia Ministrów:

Poz. 450 — Przemysłu i Handlu oraz Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 1929 r. w sprawie zmiany § 18 rozporządzenia z dnia 18 stycznia 1921 r., wydanego przez Ministra b. Dzielnicy Pruskiej, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, w przedmiocie prowadzenia rejestru statków handlowych morskich.

Poz. 451 — Skarbu z dnia 15 lipca 1929 r. w sprawie zmiany organizacji urzędów skarbowych na obszarze województwa pomorskiego.

Poz. 452 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 31 lipca 1929 r. o ustanowieniu cła ulgowego na jabłka.

Obwieszczenie Ministrów:

Poz. 453 — Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 5 lipca 1929 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 1929 r. o lichwie pieniężnej.

Sprawa podatku komunalnego od samochodów.

W dniu 16 maja r. b. Najwyższy Trybunał Administracyjny rozpatrywał skargę Sp. Akc. Tow. Kopalń Węgla „Czeladź” na decyzję wojewody Kieleckiego, który nie uwzględnił odwołania tej spółki od wymiaru przez Wydział powiatowy w Będzinie podatku od samochodów jako od przedmiotów zbytku. Według skargi, samochody Tow. „Czeladź”, — jako będące własnością osoby prawnej, która nie posiada potrzeb osobistych przedmiotów fizycznych, — nie podlegają podatkowi od przedmiotów zbytku.

Obecny na rozprawie przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, jako władzy zwierzchniej strony pozwanej, — przeciwstawił temu pogładowi następujący wywód prawny:

Osobę prawną, której w danym wypadku wymierzono podatek, reprezentują osoby fizyczne, dla których wygody i osobistego użytku służą samochody Towarzystwa, a więc ma tu miejsce ustawowy moment podatkowy, którym jest „**osobisty użytek**” samochodów przez personel kopalni. W rozumieniu art. 20 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r. samochody kopalni stanowią przedmiot zbytku, gdyż nie są one eksploatowane w celach zarobkowych, na których się opiera egzystencja przedsiębiorstwa, oraz nie służą do „użytku publicznego” w przeciwstawieniu ustawowemu pojęciu „osobistego użytku” i wygody. Wspomnianym samochodom zatem nie przysługuje ani osobiste, ani rzeczowe zwolnienie od podatku od przedmiotów zbytku.

Najwyższy Trybunał Administracyjny po wysłuchaniu przemówień przedstawicieli stron ogłosił wyrok, mocą którego skarga została oddalona.

(Przedruk z „Samorządu” Nr. 23 z d. 9 VI. 1929 r.)

Orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawach Administracji Samorządowej oraz Finansów Komunalnych.

Nr. 1. Zatwierdzenie uchwały gminnej przez władzę rządową pod pewnymi warunkami (z ograniczeniem), nie jest zmianą tej uchwały, lecz odmową zatwierdzenia, jeśli uchwała nie zostanie odpowiednio zmieniona.

Wyrok z d. 17. XI. 1922 r. L. R. 62/22.

Nr. 2. 1) O ważności wyborów do reprezentacji gminnej na terytorjum górnośląskiej części Województwa Śląskiego, a zatem również o ważności wyborów naczelnika gminy, rozstrzyga w pierwszym rzędzie rada gminna, której uchwała może być według § 28 ustawy o właściwości z dnia 1 sierpnia 1883 zaskarżona w drodze postępowania sporno-administracyjnego do Wydziału Powiatowego.

2) Przeciwno zatwierdzeniu wyboru naczelnika gminy przez starostę na zasadzie § 84 ord. dla gmin wiejskich nie przysługuje żaden środek prawny.

Wyrok z dnia 15. XI. 1928 r. L. Rej. 2111/26.

Nr. 3. Postanowienie § 2 statutu podatkowego gminy m. Mysłowic z dn. 26. 6. 1924 w brzmieniu ustalonym uchwałą z 23. 9. 1924, przewidujące przy wymiarze podatku od przyrostu wartości nieruchomości urzędowe oszacowanie wartości sprzedanej nieruchomości w miejsce umownej ceny sprzedaży, o ile ta jest niższą od zwyczajnej wartości, nie sprzeciwiają się ani ustawie ani istocie podatku od przyrostu wartości.

Nr. 4. W rozumieniu art. 19 ustawy z 14. 4. 1924 r. Dz. U. Śl. poz. 47 każdy samochód osobowy, który służy do użytku posiadacza jako środek lokomocji, bez względu na rodzaj wzgl. cel przejazdów jest przedmiotem zbytku, którego posiadanie może być na rzecz związków komunalnych opodatkowane.

Wyrok z dnia 7. IX. 1928 r. L. Rej. 5023/26.

(Przedruk z kwartalnika „Samorządu Terytorjalnego” na rok 1929 — zeszyt 1 i 2.)

Jedź i podziwiaj wielkie dzieło zbiorowe narodu polskiego — PWK w Poznaniu, bo nie wiadomo, czy doczekasz następnej Wystawy, która nie prędko stworzoną być może.